

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. Благоевград, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Гергана М. Симеонова

при участието на секретаря Димитрина В. Павлова
като разгледа докладваното от Гергана М. Симеонова Административно наказателно дело № 20231210201875 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от „Толдо Транс“ ЕООД с ЕИК 203762036, представлявано от управителя *** против Наказателно постановление № 42-0007669/16.08.2023 г., издадено от директора на РД“АА София, с което на дружеството на основание чл.96г, ал.1, пр.1 ЗАвтПр е наложена имуществена санкция в размер на 3000лв. за нарушение на чл.96г, ал.1, пр.1 ЗАвтПр, във вр. чл.58, ал.1, т.3 Наредба 11/31.10.2002 г. на МТС.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на атакуваното наказателно постановление, както и че същото е издадено при допуснати нарушения на процесуалните правила. Навежда се, че наказващият орган е квалифицирал неправилно санкционираното деяние, което е довело до ограничаване правото на защита на дружеството. Твърди се и неяснота за какво нарушение е санкционирано дружеството – за назначаването на лице без психологическа годност или за извършване на международен превоз на товари от водач, който не притежава психологическа годност.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление .

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател не се представлява от законен или процесуален представител.

Въззиваемата страна, редовна призована, също не изпраща представител. Депозира становище, в което излага аргументи за правилност и законосъобразност на издаденото НП и прави искане за неговото потвърждаване.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

***, роден на 26.01.1966 г. в Р Северна Македония, с македонско гражданство притежава свидетелство за управление на МПС, издадено на 14.05.2023 г. от РСеверна Македония за категориите В, С1, С, ВЕ, С1Е и СЕ със срок на валидност 14.05.2028 г.

На 31.07.2023 г. около 14.30ч., в сградата на ОО „АА“ – Благоевград, находяща се в гр. Благоевград, бул. „Св.Д.Солунски“ №77а, Г. Г. и Б. Х.- служители на РД“АА“ – София извършили тематична проверка на превозвача „Толдо Транс“ ЕООД, притежаващ лиценз на Общността № 20317/23.01.2019 г. за международен автомобилен превоз на товари.

След направена справка в информационната система на ИААА, проверяващите установили, че на 07.02.2023 г. превозвачът е назначил като водач ***, който не притежавал валидно удостоверение за психологическа годност.

Служителите на ИААА установили, че на същата дата – 07.02.2023 г. Пальошков е извършил международен превоз на товари с автомобил с рег. № **

Предвид направените констатации, проверяващите приели, че дружеството е извършило нарушение на чл.96г, ал.1, пр.1 ЗАвтПр, във вр. чл.58, ал.1, т.3 Наредба 11/31.10.2002 г. на МТС, поради което на 31.07.2023 г. Г. в присъствието на свидетеля Х. и представител на дружеството лице съставил срещу последното АУАН № 337703.

Актът бил връчен на същата дата на упълномощено от управителя на дружеството лице, което го подписало без да обективира възражения.

Въз основа на акта, било издадено и обжалваното наказателно постановление, което е връчено на представител на дружество на 23.11.2023 г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели Г. и Х. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: Писмо от РДАА София с рег. №52-00-56-7084/4/12.12.2023 г.; Заверено копие на АУАН Ю№337703/31.07.2023 г.; Заверено копие на плик с №R PS 2700 O1RT6N S с подател „Толдо Транс“ ЕООД; Заверено копие на плик – 2 броя; Заверено копие на Регистър на уведомленията за трудовите договори и уведомленията за промяна на работодател, Справка за актуално състояние на всички трудови договори към дата 31.07.2023 г.; Заверено копие на извлечение от дигитален тахограф за дейности на водач – 2 листа; Заверено копие на справка от Регистър на психологическите изследвания на водачите; Копие на документ за самоличност на ***; Заверено копие на известие от ООАА Благоевград с изх. №52-00-56-7084/1/06.11.2023 г.; Заверено копие на известие за доставяне с №ИД PS 2700 O1RUTX Q; Копие на пълномощно; Заверено копие на длъжностна характеристика на Г. Г.; Заверено копие на заповед №РД-08-30/24.01.20 г.; Заверено копие на заповед №302/14.08.2023 г.

При установяване фактическата обстановка съдът се довери показанията на свидетели Г. и Х., като съобрази липсата на данни за заинтересованост от изхода на делото, непротиворечивостта на показанията им и съответствието им с писмените доказателства. Показанията на двамата свидетели се отличават с висока доказателствена стойност, основана на възпроизвеждането на преките им възприятия за относими към предмета на делото обстоятелства.

Районният съд приема за достоверни и надлежно приобщените писмени доказателства, които се подкрепят от доказателствената съвкупност по делото.

От показанията на свидетелите и приетите по делото писмени доказателства съдът установи детайли за извършената проверка и установените при нея резултати, както и процедурата по съставяне и връчване на АУАН.

Според регистъра за уведомления за трудовите договори *** е бил назначен на длъжност „шофьор международни превози“ в „Толдо Транс“ ЕООД на 07.02.2023г.

Съгласно данните от дигиталния тахограф и извлечение от картата на водача, МПС с рег. № СВ6624ТА е управлявано от водача *** на 07.02.2023 г.

От справка от регистъра на психологическите изследвания на водачите на ИААА /л.14/ се установява, че за водача *** не е издавано удостоверение за психологическа годност.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване съгласно чл.59, ал.2 ЗАНН (НП е връчено на 23.11.2023 г., а жалбата е от 06.12.2023г.), и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображенията:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочените от жалбоподателя основания.

В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи - АУАН е съставен от компетентно лице на основание чл.92, ал.1 вр. чл.91 ЗАвтПр, а НП е издадено от компетентен орган, упълномощен на основание чл.92, ал.2 със Заповед № РД-08-30/24.01.2020г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Съставеният АУАН и издаденото НП са в предвидената от закона писмена форма, като е спазена регламентираната процедура по връчване им. Неоснователно е и възражението за несъответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Релевантните за обективната съставомерност на нарушението признаци са описани по ясен и конкретен начин, като дадената правна квалификация съответства на словесното описание на деянието

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл.58, ал.1, Наредба 11/31.10.2002 г. водачът на превозно средство, извършващо международни превози на пътници и товари трябва да притежава валидно удостоверение за психологическа годност по смисъла на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата;.

При доказателствена обезпеченост на нарушението, на превозвача следва да се наложи определената с чл. 96г, ал. 1, предл. 1 от ЗАвтП, имуществена санкция в размер на 3000 лева, предвидена за онзи, който назначи на работа, водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари.

Ето защо съдът приема за неоснователно възражението за несъответствие между словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация.

Предвид това съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, предпоставящи отмяна на наказателното постановление.

Районният съд намира обаче наказателно постановление, предмет на настоящия съдебен контрол за издадено при неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно т.8 от Преамбюла на ДИРЕКТИВА 2006/126/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на моторни превозни средства "На основание на пътната безопасност

следва да се определят минимални изисквания за издаване на свидетелства за управление на моторни превозни средства. Необходимо е изпитите за управление на превозно средство и лицензирането да бъдат хармонизирани. Във връзка с това следва да се дефинират знанията, уменията и поведението, свързани с управлението на моторни превозни средства, изпитът по управление на превозно средство следва да се основава на тези концепции и следва да се предефинират минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на такива превозни средства“. Като т.9 предвижда, че „доказателство за изпълнение на съответствието с минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозно средство от водачите на превозни средства, които се използват за транспорт на пътници или товари, следва да предоставят, когато свидетелството се издава и периодично след това. Този редовен контрол съгласно националните правила за съответствие с минималните стандарти ще допринесе за свободното движение на хора, ще избегне изкривяването на конкуренцията и по-добре ще взема предвид специфичната отговорност на водачите на такива превозни средства. На държавите-членки следва да се позволи да налагат медицински прегледи като гаранция за спазване на минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на други превозни средства. Поради причини, свързани с прозрачността, тези прегледи следва да съвпадат с подновяването на свидетелствата за управление на превозно средство и поради това следва да се определят от срока на валидност на свидетелството.“.

Съгласно чл. 7, т.1 б."А" от ДИРЕКТИВА 2006/126/ЕО, свидетелства за управление на моторно превозно средство се издават само на кандидатите: а) които са взели изпит по умения и поведение и теоретичен изпит и отговарят на медицинските стандарти в съответствие с разпоредбите на приложения II и III. Приложение III - Минимални изисквания за физическа и психическа годност за управление на превозно средство важи при първоначалното придобиване на свидетелство за управление и при неговото подновяване. На държавите-членки се дава възможност да въведат в националните си законодателства и периодични медицински прегледи за физическа и психическа годност.

С Решение № 2080, постановено по к.н.а.х.д. 431/2021г съставът на АдмС Благоевград е имал възможност да посочи, че „Периодичното психологическо изследване на водачите по реда на Наредба № 36/15.05.2006г. (чл. 8), в допълнение към проверката за психологическа годност на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, не съвпада със срока на валидност на свидетелството за управление от съответната категория(чл. 51, ал. 3-5 ЗБЛД). Всъщност правилата за проверка на психологическата годност в националния закон се различават съществено с тези в Директива 2006/126 относно „умствената годност“, така че прилагането на психологическото изследване по чл. 5 за срока по чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36/15.05.2006 г. дублира това при издаване на свидетелството за управление. Това допълнително изискване, като наложен по-строг стандарт за психологическа годност на професионалните водачи, при положение че е установена при издаване на свидетелството за управление, не улеснява свободното движение, като цел на хармонизацията по Директива 2006/126 (съображение 2), а е непропорционално на преследваната цел затруднение, което възпрепятства лицата при свободното упражняване на правата, гарантирани от ДФЕС, в контекста на свободното движение на лица – свобода на установяване и свобода на предоставяне на услуги (вж. по аналогия решение от 28 ноември 1978 г., Choquet, Case 16/78, ECLI:EU:C:1978:210, т. 8). Изискването за допълнително удостоверяване на психологическата годност, при издадено и валидно свидетелство за управление на водача поставя в по-

неблагоприятно положение българските професионални водачи, респ. наеманите на работа водачи от превозвачи със седалище в страната, и е несъвместимо с общия принцип на недопускане на дискриминация по член 18 ДФЕС при упражняване на основни права и свободи, гарантирани в членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС (вж. официално уведомително писмо на Европейската комисия до България от 15.07.2021 г. за неправилно транспониране на Директива 2006/126 (https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/bg/INF_21_3440)).

В контекста на изложеното, в светлината на хармонизация и на целите на Директива 2006/126 (съображение 2), разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11/31.10.2002г. следва да се тълкува по начин, че удостоверяването на психологическата годност на водач при международен автомобилен превоз на товари не може да се изисква на основания, различни от тези по Директива 2006/126 – при издаване и при подновяване на свидетелство за управление от съответната категория. Прилагането на това изискване (чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11/31.10.2002 г.) при обстоятелствата по делото би довело до несъответстващ на правото на Съюза резултат, поради което, за да гарантира пълната ефективност на правото на ЕС (вж. в този смисъл решение от 15 май 2003, Мау, C-160/01, ECLI:EU:C:2003:280, т. 34), разпоредбата следва да бъде оставена без приложение (вж. в този смисъл решение от 18 декември 2007 г., Frigerio Luigi & C., C-357/06, EU:C:2007:818, т. 28).“

По делото е установено, че свидетелството за управление на МПС на Пальошков е издадено на 15.05.2023 г., поради което съдържащото се в него удостоверяване на психологическа годност не е изтекло към датата на назначаването му на работа в „Толедо Транс“ ЕООД.

В посочения смисъл е и Решение № 2243/23.11.2023 г. по к.н.а.х.д. №655/2023 г. на АдмС-Благоевград, в което съставът на съда изрично е посочил, че изискването за допълнително удостоверяване на психологическата годност, при издадено и валидно свидетелство за управление на водача, поставя в по-неблагоприятно положение българските професионални водачи, респ. наеманите на работа водачи от превозвачи със седалище в страната, и е несъвместимо с общия принцип на недопускане на дискриминация по член 18 от ДФЕС при упражняване на основни права и свободи, гарантирани в членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС (официално уведомително писмо на Европейската комисия до България от 15.07.2021 г. за неправилно транспониране на Директива 2006/126)

Така и Решение № 2245/23.11.2023 г. по к.н.а.х.д. №657/2023 г. на АдмС-Благоевград и Решение № 2268/27.11.2023 г. по к.н.а.х.д. №684/2023 г. на АдмС-Благоевград според които Директива 2006/126 установява изчерпателна хармонизация на документите, доказващи съществуването на право на управление и че издаденото по предвидения образец (в Директивата) свидетелство за управление е доказателство, че притежателят му е отговорял на условията за неговото издаване (в този смисъл т. 46 и т. 47 от решение от 26.04.2012 г. по дело C-419/10 и т. 47 от решение от 23.04.2015 г. по дело C-260/13), а следователно и на изискването за „умствена годност“, като водачът следва да се счита за психологически и физически годен да управлява МПС от тази категория, за срока на валидност на същото това свидетелство за управление на МПС и съответно, не следва да се явява на преглед за физическа и психологическа годност в този срок.“

Изложените съображения предпоставят извод за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, налагащо неговата отмяна.

При този изход на делото, право на разноси възниква само за дружеството-жалбоподател. Предвид липсата на такова искане обаче в установените от закона

срокове, такива не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т.1 ЗАНН Районен съд Благоевград, НО, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0007669/16.08.2023 г., издадено от директора на РД“АА София, с което на „Толдо Транс “ ЕООД с ЕИК 203762036, представлявано от управителя *** на основание чл.96г, ал.1, пр.1 ЗАвтПр е наложена имуществена санкция в размер на 3000лв. за нарушение на чл.96г, ал.1, пр.1 ЗАвтПр, във вр. чл.58, ал.1, т.3 Наредба 11/31.10.2002 г. на МТС.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд Благоевград, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____